

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Русе, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Велizar Т. Бойчев
Боян Войков

при участието на секретаря Ева Димитрова
в присъствието на прокурора В. Л. Л.
като разгледа докладваното от Велizar Т. Бойчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20224500600143 по описа за 2022 година

Производството е по глава XXI от НПК.

С присъда №114/15.12.2021г., постановена по НОХД№1147/2021г. по описа на Русенски районен съд, подсъдимият М. В. В., роден на *** в гр. Русе, български гражданин, със средно образование, неженен, работи, осъждан, ЕГН***** е бил признат за виновен в това, че на 27.11.2019г. в град Русе, без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества - марихуана с нето тегло 1,7323 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол - 11,5 тегловни процента, на стойност 10,39 лева, марихуана с нето тегло 0,8626 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол - 15 тегловни процента, на стойност 5,18 лева и метамфетамин с нето тегло 0,10 грама, с процентно съдържание на активния компонент метамфетамин - 79,5 %, на стойност 2,50 лева, всичко на обща стойност 18,07 лева, поради и което и на основание чл.354а, ал. 3, пр. 2, т. 1 НК и чл. 54 НК е осъден на лишаване от свобода за срок от две години лишаване от свобода при първоначален строг режим и глоба в размер на 2000лв. На основание чл. 68, ал. 1 НК е приведено в изпълнение наказанието на подс.В. от две години и шест месеца лишаване от свобода, наложено му по НОХД № 560/2018г. по описа на Окръжен съд– Русе, което е постановено да бъде изтърпяно отделно при първоначален строг режим. На основание чл. 354а, ал. 6 НК бил отнет в полза на държавата предмета на престъплението – марихуана с нето тегло 1,7323 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол - 11,5 тегловни процента, на стойност 10,39 лева,

марихуана с нето тегло 0,8626 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол - 15 тегловни процента, на стойност 5,18 лева и метамфетамин с нетно тегло 0,10 грама, с процентно съдържание на активния компонент метамфетамин 79.5% тегловни процента, на стойност 2,50 лева.

Присъдата била обжалвана от защитника на подсъдимия адв.Б., който е изложил съображения за допуснати в хода на досъдебното производство съществени нарушения на процесуалните правила при събиране на доказателствата по делото, както и за явна несправедливост на наказанието. Претендира се отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд и алтернативно се иска намаляване на наказанието на подсъдимия.

В заседанието на въззивната инстанция подсъдимия и защитника му поддържат наведените със жалбата основания за корекция на присъдата.

Прокурорът иска потвърждаване на присъдата като правилна и справедлива.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, които обсъди в тяхната цялост, като съобрази наведените в жалбата доводи и като провери изцяло атакуваната присъда на основание чл.314, ал.1 от НПК, счете за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от лице, легитимирано за такова процесуално действие.

Накратко безспорно установената фактическа обстановка по делото е следната:

В края на 2019г. подсъдимият се оплакал в полицията, че мобилния му телефон бил откраднат, което инициирало образуване на преписка в Първо РУП при ОД на МВР- Русе. По повод на преписката и с оглед призоваване на подсъдимия в сградата на районното управление за снемане на обяснения по нея, на 27.11.2019г., следобед, свидетелите К и И - полицейски служители от Първо РУП при ОД на МВР - Русе посетили адреса, на който живеел подсъдимият, а именно гр.Русе, ул. „***“ и намерили В. пред жилищния блок. Поканили го да ги придружи до сградата на Първо РУП, той се съгласил и всички те отишли там. В полицейското управление подсъдимият заявил на полицаите, че държи в себе си наркотици- марихуана и „кристали“ и им ги предал, като бялото кристалообразно вещество било поставено във фолио, а 4 бр. съцветия от зелена суха тревна маса, с различна форма били поставени в пластмасов син контейнер. Това действие на подсъдимия било документирано с протокол за доброволно предаване от 27.11.2019г. Веднага след това подсъдимия признал пред полицаите, че в дома си съхранявал още наркотични вещества и изразил готовност да им ги предаде. Подсъдимият бил придружен до дома си на дадения вече адрес от свидетелите К, И, П и П, всички те полицейски служители при Първо РУ при ОДМВР – Русе, където той поканил полицейските в апартамента и им предал доброволно кутия, намираща се в спалнята му, в която имало 1бр. съцветие суха тревна маса, описана от него като марихуана. На маса в същата стая имало везна, която също предал на полицаите доброволно. Тогава бил съставен Протокол за извършена проверка в помещение без съгласието на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие по чл. 83 от ЗМВР, който подсъдимият подписал доброволно и без възражения и вписал бележка, че марихуаната бил купил и възнамерявал да ползва лично, а везната била на лице с име КН. Видно от

заклученията на назначените в хода на досъдебното производство и приобщени към доказателствения материал по делото по предвидения в закона ред експертизи, предадените от подсъдимия вещи представляват високорискови наркотични вещества марихуана с нето тегло 1,7323 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол - 11,5 тегловни процента, на стойност 10,39 лева, марихуана с нето тегло 0,8626 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол - 15 тегловни процента, на стойност 5,18 лева и метамфетамин с нето тегло 0,10 грама, с процентно съдържание на активния компонент метамфетамин - 79,5 %, на стойност 2,50 лева.

Дадената фактическа обстановка се установяване напълно безспорно и категорично от всички събрани в хода на процеса доказателства- обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите, протокол за доброволно предаване, Протокол за извършена проверка в помещение без съгласието на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие по чл. 83 от ЗМВР, автобиография, справка за съдимост, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние и заключенията на назначените в хода на досъдебното производство и приобщени към доказателствения материал по делото по предвидения в закона ред експертизи. По делото няма доказателство, което да опровергава изложената фактическа обстановка. При оценката на доказателствения материал по делото и във връзка с наведените в жалбата съображения, следва да се отбележи, че първоинстанционният съд не се е позовал на доказателства, които да не са събрани по реда, предвиден в НПК, или по някаква причина не е следвало да бъдат кредитирани при изграждане на правните си и фактически изводи. На първо място категоричното становище на съда, в отговор на централното възражение, около което главно се гради защитната теза, е, че с Протоколът за извършена проверка в помещение без съгласието на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие по чл. 83 от ЗМВР е документирано едно напълно легално действие и с него, освен извършената проверка в дома на подсъдимия, е материализирано и доброволно предаване на наркотик и взна от В. на полицаите, именно за което и ги е завел в дома си. Точно поради доброволния характер на предаването на вещите не се наложило и претърсване и изземване в апартамента на подсъдимия, което действие да предполага санкция на съда. Доброволното предаване не е посочено изрично в чл.136 от НПК като способ за доказване в наказателното производство, но в практиката на съдилищата няма спор, че то е един от възможните начини за приобщаването на веществени доказателства към доказателствения материал, като в такъв случай не се налага извършване на претърсване и изземване, тъй като няма пречка предметите, свързани с престъплението, да могат да бъдат приложени по делото и да станат част от доказателствения материал и чрез предаване им от лицата, които осъществяват над тях фактическа власт. В случая при извършването на едно законно действие по чл.83 от ЗМВР лицето е предало наркотиците, което е друго действие, нерегламентирано в закона, но годно да приобщи към делото веществените доказателства. Доколкото доброволното предаване няма регламент в закона, не би могло да се каже че то не може да се осъществи по този начин. Всъщност единственото условие пред законността на доброволното предаване е дадено общо в чл.128

от НПК, който въвежда задължително отразяване на действието в протокол. Такъв в случая е налице и се явява този, съставен на основание чл.83 от ЗМВР.

Въззивният съд не намира никакво основание за дискредитиране на показанията на свидетелите К, И, П и П, тъй като те не представляват производни доказателствени средства, нелегално опосредстващи изявления на подсъдимия, които могат да бъдат възприети като обяснения, а съдържанието им пресъздава факти, действително настъпили в реалността, подкрепящи се от обясненията на подсъдимия по делото, дадени пред защитник и приобщени към доказателствения материал по реда за това. В същото време и никое от условията на чл.118 от НПК не е налице по отношение на тези свидетели.

Съдът намира основание за ревизиране на присъдата в досежно определеното на подсъдимия наказание. При определяне на наказанието са negliжирани смекчаващите вината обстоятелства пълното съдействие на полицията от подсъдимия за разкриване на престъплението, като на два пъти той доброволно предава предмета на престъплението, за държането на който полицаите не са подозирали до признанието на подсъдимия, младата му възраст и полагането на обществено полезен труд. Не са отчетени и като смекчаващи вината обстоятелства малкото количество държани наркотици, на фона на обичайния случай на това престъпление, водещо и до ниската им стойност, както и направените признания в обясненията. В случая единственото отегчаващо вината обстоятелство се явява предходното осъждане на подсъдимия. При тези индивидуализиращи вината обстоятелства, категоричен превес сред които имат смекчаващите такива, наказанието е следвало да бъде ориентирано към неговия минимум от една година лишаване от свобода, в какъвто смисъл първоинстанционната присъда следва да се измени, като определеното в нея наказание лишаване от свобода да се намали до представения размер. Наказанието глоба е ориентирано към минимума му и предвид изложените съображения за индивидуализиращите вината обстоятелства, то е правилно определено. Няма основания за приложението на чл.55 от НК при определянето на наказанието, тъй като липсват многобройни или изключителни смекчаващи вината обстоятелства. Така определеното ново наказание следва да се изтърпи при първоначален общ режим.

Съдът намира жалбата за частично основателна и в частта относно изцяло приведеното в изпълнение наказание по присъда №29/7.09.2018г. по НОХД № 560/2018г. по описа на РОС от две години и шест месеца лишаване от свобода. По тази присъда подсъдимият е бил осъден като непълнолетен. Съгласно чл. 69, ал. 2 НК лице осъдено като непълнолетно, може да бъде освободено от съда изцяло или отчасти от изтърпяване на отложено за изпълнение наказание. Настоящата инстанция намира, че това наказание би било справедливо да се изтърпи не изцяло, както е постановил съда, а отчасти в размер на една година лишаване от свобода. За да достигне до този извод съдът все предвид младата възраст на лицето и това, че с привеждането на предходното осъждане в пълен размер целите на наказанието не биха се изпълнили именно предвид тази възраст и продължителния период на лишаване от свобода, който е бил приведен в изпълнение. В противен случай също би се стигнало до там, че осъден като непълнолетен, подсъдимият следва да изтърпи по- тежко наказание отколкото по настоящата присъда да деяние, извършено вече като пълнолетен. Поради

изложеното съдът намира, че на основание чл.69, ал.2 от НК подсъдимият следва да бъде освободен от изтърпяването на част от присъдата по НОХД № 560/2018г. по описа на РОС в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода и да изтърпи останала част от една година лишаване от свобода при първоначален общ режим.

При извършената цялостна служебна проверка на присъдата, въззивната инстанция не намери да са допуснати в хода на досъдебното производство или при първоинстанционното съдебно разглеждане, съществени нарушения на процесуалните правила или нарушения на материалния закон, които да обуславят наличието на основания за отмяна ѝ, съответно същата следва да бъде потвърдена в останалата ѝ, необсъдена по-горе част.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл.337, ал.1, т.1 от НПК присъда №114/15.12.2021г., постановена по НОХД №1147/2021г. по описа на Районен съд- Русе в санкционната част, с която на подс. М. В. В. на основание чл.354а, ал.3, т.1 от НК и чл.54 от НК му е било наложено наказание ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода и глоба в размер на 2000лв., като НАМАЛЯВА наказанието лишаване от свобода на ЕДНА ГОДИНА, което да изтърпи при първоначален ОБЩ режим.

ИЗМЕНЯВА на основание чл.337, ал.1, т.3 от НПК присъда №114/15.12.2021г., постановена по НОХД №1147/2021г. по описа на Районен съд- Русе, В ЧАСТТА, в която е постановено по отношение подс.В. да изтърпи изцяло отложено наказание по присъда №29/7.09.2018г. по НОХД № 560/2018г. по описа на РОС, като ПОСТАНОВЯВА ПРИВЕЖДАНЕ В ИЗПЪЛНЕНИЕ на присъда №29/7.09.2018г. по НОХД № 560/2018г. по описа на РОС ОТЧАСТИ в размер на ЕДНА ГОДИНА, което да се изтърпи отделно на първоначален ОБЩ режим.

ПОТВЪРЖДАВА присъда №114/15.12.2021г., постановена по НОХД №1147/2021г. по описа на Районен съд- Русе в останалата ѝ част, като правилна и законосъобразна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____